

Preek over Romeinen 8,28 (doopdienst): Alles werkt mee...

Voorzang: Psalm 150, 1

Votum en Groet

Zingen: Opwekking 464 (Wees stil...)

Gebed

Lezing van het doopformulier

Zingen: Opwekking 411 (Geprezen zij de Here...)

Opwekking 378 (Ik wil jou van harte dienen...)

Opwekking 462 ((Aan uw voeten, Heer...)

Sieto en Anja van Keulen beantwoorden de doopvragen

Gesprek met de kinderen bij het doopvont

Zingen: Kinderlied 23 (Hoger dan de blauwe luchten...)

Jasmijn Elisabeth van Keulen wordt gedoopt

Zingen: Gezang 333

Sieto van Keulen zingt: Heer, machtig God, ik loof U...

Dankzegging en gebed bij de opening van het Woord

Schriftlezing: Psalm 27 en Romeinen 8,18-30

Zingen: Opwekking 595 (Licht van de wereld...)

Verkondiging van Romeinen 8,28: *Alles werkt mee...*

Zingen: Gezang 465, 1. 2 en 5

Dankzegging en voorbeden

Collecte

Zingen: Psalm 121

Zegen

Zingen: Opwekking 602 (Vrede van God...)

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Het is feest vandaag!

We vieren het leven dat God heeft gegeven aan Jasmijn van Keulen.

We zijn intens dankbaar met Sieto en Anja voor dit rijke geschenk.

Vooraf omdat zij vorig jaar zo diep verdrietig waren.

Omdat hun tweeling Loïs en Julia stierf voor hun geboorte.

En kort daarvoor liep ook al een zwangerschap op een teleurstelling uit.

Vlak na de geboorte van Jasmijn las ik met Sieto en Anja een woord uit Psalm 30:

*U hebt mijn klacht veranderd in een dans,
mijn rouwkleed weggenomen, mij in vreugde gehuld.
Mijn ziel zal voor u zingen en niet zwijgen.
HEER, mijn God, u wil ik eeuwig loven.*

U hebt wel gemerkt dat Sieto en Anja dat ook inderdaad zo beleven.

Aan het loflied wat Sieto zo even heeft gezongen.

Aan wat Anja zei over dat Opwekkingslied dat zoveel voor haar is gaan betekenen.

Over Christus, het licht van de wereld, dat scheen in hun duisternis.

Zo willen ze de blijdschap van hun geloof met u delen.

En straks met hopelijk nog heel veel mensen meer.

Als ook gedeelten van deze dienst voor de tv worden uitgezonden.

God heeft hun rouwkleed weggenomen en hen in vreugde gehuld.

Maar daarmee is de pijn van wat ze hebben meegemaakt niet weggevaagd.

Het is verzacht.

Het doet niet meer zo zeer als toen.

Maar het is er wel.

Ouders, die het zelfde hebben meegemaakt als zij, weten dat.

Na jaren kan het nog schijnen – die leventjes als bloemen in de knop gebroken.

Die nooit tot volle bloei mochten komen.

Dat zijn we ook vandaag niet kwijt.

Dit verdriet maakt deel uit van zuchten waarover Paulus spreekt in Romeinen 8.

Wij weten, zegt Paulus, dat de hele schepping nog altijd zucht en lijdt.

Want de schepping is ten prooi aan zinloosheid.

Wij weten dat uit ervaring.

Ieder van ons kan een verhaal vertellen over tegenslagen.

Ieder van ons maakt dingen mee die vreselijk pijn doen.

Die vragen oproepen.

En is het niet in je eigen leven dan wel in dat van mensen die je heel goed kent.

Of anders - één blik in de krant, een paar minuten kijken naar het journaal...

...en je hoort het zuchten van de schepping.

Hartverscheurend huilende slachtoffers na een aanslag van terroristen.
Verbijsterde blikken in de ogen van familieleden van passagiers die omkwamen bij een vliegtuigcrash.
De uitgemergelde lichamen van kinderen uit landen waar hongersnood heerst.
Wij weten dat de schepping zucht.
We ervaren het aan den lijve.
We kunnen onze ogen er niet voor sluiten.
Ook op dit doopfeest niet.
Daarvoor is de pijn van het verdriet dat Sieto en Anja ook leden te reëel.

Maar in dit zelfde hoofdstuk heeft Paulus het ook over een ander *weten*.
Wij weten dat de hele schepping nog zucht en lijdt.
Maar wij weten ook dat voor wie God liefhebben alles bijdraagt aan het goede.
Alleen, het ene weten is het andere niet.
Daar zit een wezenlijk verschil tussen.

Wij weten dat de schepping zucht en lijdt.
Dat is weten uit ervaring.
Daar kunnen we gewoon niet omheen.
We voelen het in onze botten.
Het schrijnt in ons hart.
We hebben er op alle mogelijke manieren weet van.
We zitten onder de builen en schrammen en littekens die steken.

Maar we weten ook dat voor wie God liefhebben alles bijdraagt aan het goede.
Dat is geen weten uit ervaring.
Tenminste niet zo dat je er gewoon niet omheen kunt.
Je kunt het wel gáán ervaren.
Of terugkijkend op wat je hebt meegemaakt kun je achteraf zeggen:
Er zat toch een zegen in!
Maar dat is niet zomaar duidelijk.
Dat springt er echt niet uit.
En het is ook niet iedereen gegeven om zo ver te komen.
Want je moet daar een bepaalde blik voor hebben.
Je moet daar een speciaal hart voor hebben.
Een hart dat vol is van liefde tot God.

We weten dat **voor wie God liefhebben** alles bijdraagt aan het goede.
Dat zijn de mensen die een hechte band met God hebben.
Die Hem hebben leren vertrouwen.
Die Hem zo goed hebben leren kennen dat zij weten: *God stelt niet teleur!*
Die weten wat Paulus enkele verzen verderop zegt:

Als God voor ons is, wie (of wat) kan dan tegen ons zijn?

Ja, áls God voor ons is...
Maar is God wel echt voor ons?
Nou, wat dacht je! zegt Paulus dan.

Zal Hij, die zijn eigen Zoon niet gespaard, maar Hem omwille van ons allen heeft prijsgegeven, ons met Hem ook niet alles schenken?

Dacht je werkelijk, roept Paulus uit, dat God zoveel in ons heeft geïnvesteerd –
dat Hij zijn eigen Zoon voor ons heeft opgegeven –
en dat Hij dan alsnog zijn handen van ons aftrekt?
Houd altijd voor ogen hoe God in zijn liefde voor jou tot het uiterste ging.
En zou Hij je dan nog laten vallen?
Denk je echt dat God zo ongeloofwaardig en zo onbetrouwbaar is?
Geen denken aan!
Als je God zo hebt leren kennen, hebt leren vertrouwen, beleef je de dingen anders.
Dan vertrouwt je er op dat alles bijdraagt aan het goede.
Alles?
Ja, zegt Paulus, álles!

In het oude doopformulier werd dat heel treffend onder woorden gebracht.
Met verwijzing naar deze tekst uit Romeinen 8.
Ik denk aan de zin:

God, de Vader, neemt ons tot zijn kinderen en erfgenamen aan en zal ons daarom van al het goede voorzien en al het kwade van ons weren of voor ons doen meewerken ten goede.

Alles draagt bij aan het goede.
Niet sommige dingen of een paar, maar álles draagt daar aan bij.
Dat weten we, zegt Paulus.

Dat zien we lang niet altijd.
Dat zien we misschien heel ons leven wel niet.
Er gebeuren soms dingen waarmee je je hele leven niet klaar komt.
Waar je altijd vragen bij blijft houden.

Dan moet ik denken aan ds. Jan Houtman.
In Wezep was hij jarenlang de collega van Sieto's vader.
Hij was de zwager van onze zuster Annemarie de Vries uit Elburg.
Na zijn emeritaat ging Houtman in Apeldoorn wonen, waar ik toen predikant was.
Iedereen die hem heeft leren kennen heeft het over zijn blijmoedig karakter.
Hij was een man met geweldig veel humor.
En dat geldt ook voor zijn vrouw, die nog leeft.
Als je met hen te maken had zou je niet denken dat ze een diep verdriet hadden.
Van hun vijf kinderen waren er drie zwaar lichamelijk en verstandelijk gehandicapt.
Dat is een zware last geweest voor hen beiden.
De drukte van het predikantswerk en het predikantsgezin.
En dan drie kinderen die zoveel zorg nodig hebben.
Onvoorstelbaar!

Toch heb ik hen daar weinig over klagen.
Ook daar gingen ze heel blijmoedig mee om.
Jan Houtman kon daar zelfs prachtige verhalen over vertellen.
Maar het is tot het einde van zijn leven wel degelijk een groot verdriet geweest.
Een verdriet waar hij eigenlijk nooit mee klaar gekomen is.

Maar ook met die vragen ging hij heel karakteristiek om.
In de rouwdienst bij zijn begrafenis vertelde ds. Smit een prachtig verhaal.
Jan Houtman had een keer gefantaseerd over hoe het zijn zou straks.
Als hij in de hemel zou komen.
Als ik later in de hemel kom, zei hij, ga ik eerst naar God de Vader toe.
En ik zal tegen God zeggen: "Wat heeft u alles schitterend gemaakt!
Ik heb genoten van uw schepping!"
Dan ga ik naar Jezus toe en ik ga tegen Hem zeggen:
"Ik wil U hartelijk danken voor uw offer aan het kruis!"
Dan, zei Jan Houtman, zoek ik Johann Sebastian Bach op.
Want hij was een grote bewonderaar van Bach.
En ik zeg tegen Bach: "Wat heb ik enorm genoten van uw muziek! Magnifiek!"
En dan, zei Jan Houtman, dan ga ik weer terug naar God.
En ik zal tegen Hem zeggen: "Nou moet u me toch nog eens wat uitleggen.
Want ik ben wel met heel veel vragen blijven zitten."

Dat bedoel ik.
Mijn collega Jan Houtman had door alles wat hij beleefde zijn geloof niet verloren.
Hij wist dat alles in zijn leven, ook de kwade dingen, bijdroeg aan het goede.
Hij wist het.
Maar hij begreep niet hoe dat werkte.
Hij bleef daar vragen over houden.
Daar wilde hij dolgraag wel eens antwoorden op.
Alleen, die vragen tastten zijn geloofsvertrouwen niet aan.

Wie God liefhebben weten dat alles bijdraagt aan het goede.
We snappen niet hoe God dat doet.
Maar Hij doet het.
Ik las het voorbeeld van een oorlogsschip.
Haal zo'n schip eens uit elkaar en gooi al die onderdelen in zee.
De staalplaten van de wanden.
De machines.
De kanonnen.
De ankerketting.
Alles wat los en vast zit.
Gooi het eens stuk voor stuk in het water.
Dan is er maar weinig dat blijft drijven.
Het zinkt onmiddellijk naar de bodem.
Maar bouw al die onderdelen samen tot zo'n oorlogsschip en het blijft drijven.

En het kan stormen doorstaan.

Zo is het met ons leven.

Veel gebeurtenissen in ons leven zijn in zichzelf niet goed.

Ze zouden ons naar de bodem trekken.

Maar samengebouwd tot een compleet leven kan zo'n leven de stormen doorstaan.

We kunnen niet altijd de neiging weerstaan ons te verzetten tegen wat we ervaren.

Maar gegroeid in geloof kunnen we toch zeggen:

Er is veel dat ik niet begrijp.

Er zijn dingen die mijn hart breken.

Als God mij ooit antwoord zou geven op al mijn vragen zou ik Hem misschien nog niet eens begrijpen.

Maar ik ken Gods karakter omdat ik Hem heb leren kennen in Jezus Christus.

Ik weet dat God van mij houdt.

De grote Reformator Maarten Luther verloor een zoon aan de dood.

Zijn vrouw riep tegen haar man: *Waar was God toen onze zoon stierf?*

Maarten Luther antwoordde: *God was op de zelfde plek waar zijn eigen Zoon stierf.*

Op Golgotha!

Dat kruis op Golgotha zegt: *God houdt van mij!*

En niets kan mij scheiden van de liefde van God die Hij mij toonde in Christus.

Wanneer we ons realiseren wat het kruis betekent kunnen we het uithouden.

Kunnen we belijden: *We weten dat voor wie God liefhebben alles bijdraagt aan het goede.*

Een man zei op zijn sterfbed tegen zijn predikant:

Zeg in de rouwdienst bij mijn begrafenis maar:

"Ik had genoeg wolken in mijn leven voor een schitterende zonsondergang!"

Begrijpt u?

Ik had genoeg wolken in mijn leven voor een schitterende zonsondergang.

Sieto en Anja, het is Gods genade dat jullie je geloof niet verloren hebben.

Het is Gods genade dat jullie daarvan hebben mogen getuigen in deze dienst.

En straks hopelijk voor vele kijkers naar het programma "Een goed begin".

Het is Gods genade dat deze God ook de Vader van Jasmijn wil zijn.

Dat we mogen weten dat ook haar leven bij Hem veilig is.

Dat ook in haar leven alles, álles zal bijdragen tot het goede.

En wat is dan dat goede?

Dat ze zal bereiken waartoe ze naar Gods voornemen geroepen is.

Dat ze een meisje, een vrouw zal worden die het evenbeeld is van Gods Zoon.

Dat is het goede waaraan alles in haar leven bij zal dragen.

Alle dingen, alle gebeurtenissen, de goede en de kwade –

ze vormen haar, ze vormen jullie, ze vormen ons tot de mens die God in ons ziet.

Vertrouw er maar op dat God zo aan ons en in ons werkt.

*God gaat zijn ongekende gang
vol donkre majesteit,
die in de zee zijn voetstap plant
en op de wolken rijdt.*

*Uit grondeloze diepten put
Hij licht, en vreugde uit pijn.
Hij voert volmaakt zijn plannen uit,
zijn wil is souverain.*

*Geliefden Gods, schept nieuwe moed,
de wolken die gij vreest,
zijn zwaar van regen, overvloed
van zegen die geneest.*

*Zoudt gij verstaan, waar Hij u leidt?
Vertrouw Hem waar Hij gaat.
Zijn duistere voorzienigheid
verhult zijn mild gelaat.*

*Wat Hij bedoelt dat rijpt tot zin,
wordt klaar van uur tot uur.
De knop is bitter, is begin,
de bloem wordt licht en puur.*

*Hoe blind vanuit zichzelf is
het menselijk gezicht.
Godzelf vertaalt de duisternis
in eindelijk eeuwig licht.*

28-08-2008

AMEN.